

*Управлінські механізми сталого розвитку туризму
(на прикладі країн ЄС)*

Стосовно реалізації державної підтримки у туристичній галузі, доцільно говорити про те, що владі України необхідно приділити більше уваги розвитку співпраці з країнами ЄС у сфері туризму. Це дасть можливість просунути вітчизняні туристичні послуги на європейський ринок та підвищити їх конкурентоспроможність, залучитися до міжнародного інформаційного простору, отримати досвід туристичної діяльності успішних підприємств країн ЄС.

Співробітництво України з країнами ЄС надасть можливість підвищити економічну ефективність національної туристичної сфери. Пропонується вирішити такі питання, які сприяли б співпраці України з Європейським Союзом у туристичній галузі:

- спростити прикордонні та митні формальності в оформленні документів;
- сприяти підвищенню якості та вдосконаленню туристичних послуг, розробити системи стандартизації та сертифікації підприємств туристичної сфери в Україні, які могли б відповідати міжнародним стандартам та нормам ЄС;
- створити відповідну систему підготовки, перепідготовки, підбору персоналу та підвищення їх кваліфікації шляхом навчання і стажування у країнах Європейського Союзу;
- популяризувати позитивний туристичний імідж України на європейському ринку.

Співпраці України з ЄС у туристичній галузі можуть сприяти міжнародні семінари та наукові конференції з участю іноземних колег, вивчення досвіду організації туристичної діяльності від країн ЄС, розробка інновацій у наданні туристичних послуг, формування відповідних до ЄС стандартів та норм обслуговування туристів. Необхідно налагодити систему обміну досвідом на

постійній основі з відповідними структурами ЄС, адаптувати вітчизняне законодавство у сфері туризму до відповідних норм ЄС, організувати систему сертифікації у туристичній галузі, розробити механізм запровадження міжнародних стандартів якості туристичних послуг на українському ринку.

Економічна та соціальна значущість туризму в сучасних умовах визначається тим, що туристичний бізнес сприяє розвитку економіки, розвиваючи такі галузі промисловості як: сільське господарство, торгівля, будівництво, зв'язок, виробництво товарів широкого вжитку; сприяє зайнятості населення, зростанню потенційного та реального валового внутрішнього продукту країни, є вагомим джерелом валютних надходжень та засобом забезпечення позитивного сальдо платіжного балансу країни. Взагалі, туризм перерозподіляє ресурси між регіонами та є одним з перспективних напрямків структурної перебудови економіки країни. Окрім прибутку, туризм також є значущим чинником посилення престижу країни на світовому рівні.

На даний час переважає теорія стійкого розвитку, яка відноситься і до туризму. Стійкий туризм – це такий туризм, який задовольняє усі існуючі потреби людей у туризмі, але при цьому розвивається таким чином, щоб забезпечити такими ж можливостями прийдешні покоління. Стійкий туризм включає ресурсозбереження, як дбайливе ставлення до біорізноманіття, збереження навколишнього середовища, враховує культурні та соціальні відносини, що склалися.

Екологічний туризм розглядається як приклад стійкого туризму, оскільки даний вид туризму реалізує на практиці головні принципи і концепції стійкого розвитку, зокрема, «несуперечливе» природокористування, що не призводить до деградації ресурсів, оскільки для відновлення і охорони останніх використовується частина вигод від розвитку екотуризму. Таким чином, екологічний туризм – це природоорієнтований сталий туризм.

Політика ЄС у галузі туризму будується на принципі повної самостійності самих країн–учасниць у питанні вибору вектора розвитку національної індустрії туризму.